

VIENOTI LATVIJAI?

(Sākumu skat. 2. numurā)

Pāšā kreisajā flangā atrodas ortodokslie komunisti alias interfronte. Par tiem viss ir skaidrs, un komentāri nav vajadzīgi.

Tālak nāk PSKP Latvijas filiales centrs — Vagris un Co. Kādreiz varēja likties, ka viņi uzņēmūšies nerealižējamu misiju — samierināt ortodoksalos un liberalos komunistus. Tagad neizsledz vārbutību, ka tomēr izdosies. Pats centrs neko vairāk kā kosmētisku remontu nevēlas.

Nākošā spektra daļa — liberali-komunisti jeb «gaišie spēki», kuru būtība sīkā analīzē manā rakstā «Liberalo komunistu vieta nacionālās atbivošanās procesā» («Tālava» Nr. 1, 2.08.89). Tiem nav nekādu iebildumu pret radikālām pārmaiņām, bet tikai kā vienu no-teikumu: lai to rezultātā pāri pārsesto labākā zīrgā. Kur tās nav garantēts, «progresīvkie» liberali-komunisti kļūst apbrīnojami kuri un par pārmaiņām neko negrib dzirdēt. Sis noverojums ir pārnāta varbūtbīti, ka centram partijas samierināšanas misija var arī izdoties. Komunistiskā ideoloģija pati par sevi ļelkāko-nunismētā vienaldzīga.

Un, ja labi uzmanīgi pavērosim, vai neizdrīsas, ka vienieši, kas pēdejā pusotra gada politisko cīņu rezultātā pārseiz ir ko reāli ieguvuši, ir tikai un vienīgi liberalie komunisti? Pie tam pāri praktiski neko nedarot, tikai savācot LTF izaudzētos auglus. Dārteiz tie pat nav jāvāc — LTF pati pienes kārti (kā pedējās velesānas), bet par politisko tehnoloģiju — velāk.

Parejā, kā lai, tā pāri kreisino liberālkomunistiem, pagaidam dabūjusi tāku zilumus un punus. Un, ja PSKP Latvijas filiales centrītu un kreiso punktu mums ir dzīli vienaldzīgi, tad attiecībā uz LTF sistēmas puniem jāzīdara no pieņemi sečinājumi. Galu galā, vāv nav tūredzīgi formālu un visai apšaubāmu vienas dienas panākumu dēļ stiprināt kādu preižēs sistēmas dāju, pie tam — gudrāko un slēptāko dāju?

Viena politiskājā limeni ar «gaišajiem spēkiem» ir ari LLS, precīzāk sakot — LLS un tās rajonu organizāciju vadība, jo LLS, kā jau vietas aparatā veidotās organizācijas, ir fiktīja — galva ir, bet kermeņš — tikai uz papīra. LLS vadība tie pāši liberali-komunisti vien ir, tikai ar specifiskām resoršām interesēm.

Neredz principiālu atšķirību starp Kežberi un Co un 27. novembra aicinājuma autoriem. Ko vieni sava dienesta stāvokļa dēļ varēja atlauties, otrs noverāja. Tā ir viena atšķirība. Uzskatu, ka aicinājums nav nekas vairāk kā uz vēlēsanām un mazvēlētāzstānām noveršanā orientēts blets. Un vēl — ieši politisko kapitālu masu apbrīnas un atbalsta formā, lai, sākot tirgoties ar konservatoriem par samierināšanas noteikumiem, būtu labāka izējas pozīcija.

Esim noānuši līdz mūsu kropā politiskā spektra centram (kāpēc «kropā» — par to vēlāk), kur pagaidam ērti ieķartojušies PSKP biedri — LTF daibnieki jeb «abīnieki» (lai man piedod šīs cilvēki, bet isāku un precīzāku apzīmējumu neizdevās aistrast ari pēc ilgām un mokošām pārdomām).

«Abīniekiem» pīmēt zināma lieluma māniņa. Viņi iedomājas sevi (un ne gluži bez pamata) par pašreizējās nedabiskās sabiedrības centru un uzskata, ka viens jākonsolidējas uz vienu idejiskas bāzes. Viņu idejiskā bāze ir no jauna atdzīmējusies tautiskais romantisms, kas savulaik pirms 100 gadu vienreiz jau bankrotēja. Raksturīgas izziņas — nekonsekvence, nespēja izskirties, bet totes speja būt spāreziem visos laikos.

Tajā pašā laikā «abīnieki» iedomājas sevi ari par LTF sistēmas centru (kas nebūt tā nav) un ir svēti pārliecināti, ka ari LTF sistēmai jākonsolidējas uz tā pašā tautiskā romantisma bāzes. Kas apšauba piedāvāto konsolidācijas bāzi (ne ja pašu konsolidācijas nepieciešamību), ir progresīvā spēki vienoties grāvejā, skeltnei un tml. Tādā līkot lietā tādi «sēdevri» kā: «Latvieša miljakās ēdiens ir otrs latvietis» un citi tipiski idiotiski «domu graudi».

Ir ikpat veci kā pasaule: «lunkanu mugurkaulau» mēklēšana LTF vadībā un savu cilvēku iefiltrēšana tur.

Tālak jau ir vienkāršak. Ar pašu tautfrontiesi rokām, precīzāk — sakot — spalvu, vajadzīgos cilvēkus var celt debesis, bet «kaitīgos» — nolidzināt ar zemi. Pie tam jau var uzsākt LTF valdes diskreditācijas kampaņu. Un šeit principā nav nekādas nozīmes, vai attiecīgais raksts vai pazīpojums ir tiešs pasūtījums, vai arī sistēma nostādījusi automātiski, un autorī — tautfrontiesi pāsi pāri neapzinās, ka objektīvi lej ūdeni uz antagonistiskās sistēmas — PSKP Latvijas filiales dzīrnavām.

Efektīvs līdzeklis ieteikmes stiprinašanai LTF un caur to vīsa sabiedrība ir laiku pa laikam palaiši epīls, ka tūlip, tūlip būs pastāvīgiem klāt, ja vien mēs vīsi vienīti neturēsimies pīlēberālkomunistu stēberēlē. Sis blefs zibenīgi pieip «abīniekiem», viņi to atīri izvāzā pa visu LTF, un tautā aiziet LTF idejai par visu (t. sk. arī antagonistiskās sistēmas) «progresīvos spēku konsolidāciju».

Valmieras rajona TDP vēlēšanas it kā uzvārēja LTF, pie tam ar iespaidīgu pārsvaru. Pirmajā sesijā jaunievelētie LTF deputāti arī pārī iespaidīgu pārsvaru nobalsojās par padomes un izpildītājējās prieķssēdetāja amatā savienošanu viena personā, kas ir principālā pretrunā ar LTF programmatiskā noslēdnīcību par varas dalīšanu. PSKP Valmieras filiale, astajot LTF formālas uzvarētājas laurus, var justies kā faktisks uzvarētāja. Pie tam bez jebkādas piepūles, jo LTF ar «abīniekiem» rokām vajadzīgo pienēs klāt. Sāda situācija ir ne tikai Valmierā, tādēļ mani mācības, ka līdzīgs var būt arī Augstākā Padomes vēlēšanu rezultāts, resp. faktisks «gaišo spēku» triumfs.

Ko darīt? Skaidrs ir viens — starp LTF un PSKP Latvijas filiales sistēmām nedrīkst pastāvēt sa-vienoto trauku princips. Tas ir primāri. Caurvēj jebkura gadījumā pūtis LTF virzienā, jo mūsu pretinieki ir speciāli gatavoti un labi atalgoji profesionāli demagogi. Sa-vienīties ar viņiem «apārāta spēles» nozīmē jut uz apzinātu zaudējumu.

Pats esmu izlemis, taču negrūbu savu viedokli uzspiest citiem, tādēļ pagaidām savus galigos sečinājumus paturēšu pīlē sevis. Katram jādomā ar savu galvu.

Tikai neaimzīrsim, ka laiks prasa reālu domāšanu un konsekventu rīcību.

Eriks VEBERS

P.S. Šis raksts ir domāts tikai un vienīgi kā politiskā analīze un nav vērts ne pret vienu personi. Ja kāds tomēr saskata zināmu līdzību ar sevi, tā ir viņa personīgā dārišana, un autors par to neatkarīgi.

AUTORA PEČVĀRDS

Pēc raksta sākuma un shēmas publicēšanas («Tālava», Nr. 1, 31.01) daži labs diemžēl to uztvēris joti slimīgi. Sevišķi atzvalojošs esot termins «abīnieks».

Paskaidroju, ka abīnieks ir radījums, kas vienīdzīgi omulgā jūtas divas atšķirīgas vides. Cīlēkām sāds stāvoklis ir izteikti pretābīks. Acimredzot tādēļ cīlēvēkās vārā tūkstošus gadu ilgāja vēsturē vēl nav izdomājusi speciālu apzīmējumu šādiem cilvēkiem. Šī iemesla dēļ ari biju spiests pārnesta nozīmē lietot vārdu «abīnieks», liecot to pēdiņās.

Raksts nav vērts ne pret vienu personi. Spogulis nav vains, ja seja greiza.

Kops raksta pabeigšanas ir pārīsīgs pīsotura mēnesis. Sajā dinamiskajā laikmetā tas nav Maz, tādēļ ar gandarījumiem un vienlaikus skumjām var secināt, ka mani no-vērojumi apstiprinās.

Ne viens vien «abīnieks», kurš bija par glēvu, lai 6. janvārī un 11. februārī konferēncē publiski izteiktais savus iebildumus pret LTF ieteiktais AP deputātu kandidātiem, tagad dūsiņi agītē par viņu konkurentiem. Pat daža LTF grupa faktiski pārvērtusies par «gaišās» partokrātijas atbalsta grupu. Nav pamata šos cilvēkus saukti vārda, jo likums jau netiek pārkāpts. Viņi iekārto savas tiesības. Runa ir vienīgi par dzīli amorālu rīcību ar tālojām politiskām sekām,

1990. gada 7. martā

Melu zāle neārstēs

Tagad ir daudz jālasa. Izslisiju arī «Tālavas» 31. janvāra numurā nodrukālo Dz. Heidenbergas atklāto vēstuli mūsu prezidentam A. Gorbunovam. Tāja autore mēģina mani iemīt zemē par «Ādāzu» sociālo labumu un zemes it kā izsaimniekošanu. Jasaka uzreiz: tik lielu zūlīt tikai cūku bērēs ir gadījies redzēt. Grībēju atmet ar roku, sak, lai tau — katrai dzeguzei sava laiks. Taču pārdomāju: kāpēc gan vienam cilvēkam jaut veselū novadu ar meliem piešķaudit?

Jā, istas tautvaldības pagādām vēl nav. Taču savā amatā esmu ievēlēts un pārvēlēts, nevis iecelts. Jā, es nemīlu neizlēmīgi minēties. Dažām, zinu, tas nepatik. Tomēr pēdējos 15 gados saimniecības ieņākumi ar ādāznieku kopīgām pālēm ir palielinājusies 16 reizes. Ar 55 c gradaugā rāzību pērn bijām otrājā, bet ar 380 c kartupeļu rāzū pirmajā vietā republikā. Videjais izslaukums — 5363 kg. Videjā darba samaksā — 407 rubļi (+14%).

Tāds isumā ir fons. Un mums ir tikai vieni «elite» — strādātāji un tāpat visi tie, kas mūžu čakli atdevuši «Ādāzem». Tāpēc labā darba stimulēšanai pērn izmaksājām piecus miljonus. Kolhoznieku materiālajai palīdzībai un individuālo pālīgsaimniecību attīstībai izšķerts apļš miljons. Savukārt kultūras pasākumiem, sportosām, agrofirmas medicīnas dienestam (62 clv.) un bērnu dārzemēm kopā izlietoti valrāk nekā pusotra miljona rubļi. Pie pensijām pērn esam piemaksājuši 532 tūkstošus, pabalostes veselības uzlabošanai — 356 tūkstošus. No kolhoznieku brīvajiem, līdzekļiem esam izveidojuši speciālu fondu, no kura kolektīva biedru vadajotām — būvniecībā, māju, dzīvojukā, mājlopā, vieglo automašīnu, mebe-

ju legādei un tāpat jaunlaulātājiem un demobilizētājiem — aizdoti gandrīz 4,5 miljoni. Kopš audzī man uzticējuši vadīt «Ādāzus», viņi uzbūvēti aptuveni 650 dzīvoļi. Tā varētu uzskaitīt vēl, piesaucot uzvētu tirgu, baltais un rupjmaizes ceptuvi — pārdotavu, tirdzniecības kiosku un veikalīus, reālā īcerētā pansionātu vecājēm jaudi, medicīnas kompleksu, otru bērnu dārzu...

Tas viss, atkārtoju, mūsu «elitei — kolhozniekiem, Taču deputāti Dz. Heidenberga «Ādāzā» kollektīvā nekad nav strādājusi un tomēr grīb, kā saka, zem otrā galda viegli kājas turēt. Bet jāsaprot, ka nevaram brīšās pēc zida oderei netikt. Ja grībētu brist, tad agrofirmā viņai palīdzētu, tāpat kā ir palīdzējusi daudzumā citiem topošajiem zenturiem ārpusē. Skaitļu valodā tas izskatās tā: legādāties traktorus, lauksaimniecības mašīnas, kartupeļu un graudaugu skēlu tādiem esam līdzējuši gandrīz pusmiljona rubļu vērtībā.

Iz taisnības katrai jūrai ir sava dibens, un tāpat ir robežas arī «Ādāzā» varēšanām. Savus miljoniem, kas stāv bankā, dimēzēl nevarām pilnīgi realizēt. Nevarām visām deficitu un limitu dēl. Un šeit nu deputāti, kura «pirmo reizi šajos ilgajos gados pārstāv zināmu cilvēku interesēs», patēriņā paveras milzīga atmatā. Un proti: tikai pagājušā gadsā vien agrofirmā dažādu obligāto atskaitījumu veidā valstij ir iemaksājusi vairāk nekā pieci miljonus rubļu! Tad nu gan nevajadzētu, cienījamā kundze, mani tūstījāgi ieceļt republikas Augstākās Padomes deputāta rangā, jo par tādu nekad savā mūžā neesmu bijis ievēlēts.

Pielīns absurdus, kundzit! Ogotiņi purvā deputāti neklātos. Apbūves gabalus dažiem republikas un ari kara apgabala vadītājiem ir tedajās nevis Kauls, bet Ministru Padome, Turkālis — uz agrofirmā iepriekš ATSAVINATĀS zemes. Un to joti labi zina ari vēsturē piesaustītie amatvieti ciemā un rajonā, biedri Krievs un Vanags. Taču šī dokumentālā pirmavotī vēstules autoru nav interesējusi. Zults ir tik dzeltena, ka Ādāzū kolhoza goda biedru DUTKINU viņa tīšām pārdevē par Dudniku. Lai pie reizes uzskauditu ari interfrontisku plēsmakumi.

Kas attiecas uz pašu kooperatiem Langa-1, Langa-2, Langa-3, tad tā ir mūsu kollektīvi kompetence. Kā tautas gudrība māca, tikai sirdi šaura cilvēka pat mātēt velti nedīna. Un šeit neviens uzņemties pār kaktu advokātu nevajadzētu.

Nobelgumā vēl atliek piebilst: nevajag, cienījamā kundze, mani tūstījāgi ieceļt republikas Augstākās Padomes deputāta rangā, jo par tādu nekad savā mūžā neesmu bijis ievēlēts.

A. KAULS,
agrofirmas «Ādāzi» priekšsēdētājs

Un tad garciemēši un kalngalleši tiešām ieraudzītu, kā Jūs rakstāt, kur vēlētās deputāts ir paties tautas kalps.

Tālāk par zemi vai pareizāk — par tās šķietamo izsaimniekošanu. Kam esam piešķiruši apbūves gabalus uz «Ādāzū» zemes, to allaž ir zinājusi un izlēmusi kolhoza Pilnvaroto sapulce. Tā atsaucīgi atbalstīja ari E. Inkēna lūgumu. Taču saprotu, ka ne jau šādi izņēmumi stāv Dz. Heidenberga izteles centrā. Viss atklātas vēstules patoss liecīna, ka viņa Kauls par variētiem grībētu modīgi «salaušā» ar augstāko virsnieciu. Ja ne savādāk, — no pirksta izziņot apsūdzību, ka «kolhoza bilance atrodos zemi sadala (es sadalot!) apbūves gabaloši, ko pēkšķīr Padomju Armijas kungiem»...

Pielīns absurdus, kundzit! Ogotiņi purvā deputāti neklātos. Apbūves gabalus dažiem republikas un ari kara apgabala vadītājiem ir tedajās nevis Kauls, bet Ministru Padome, Turkālis — uz agrofirmā iepriekš ATSAVINATĀS zemes. Un to joti labi zina ari vēsturē piesaustītie amatvieti ciemā un rajonā, biedri Krievs un Vanags. Taču šī dokumentālā pirmavotī vēstules autoru nav interesējusi. Zults ir tik dzeltena, ka Ādāzū kolhoza goda biedru DUTKINU viņa tīšām pārdevē par Dudniku. Lai pie reizes uzskauditu ari interfrontisku plēsmakumi.

Kas attiecas uz pašu kooperatiem Langa-1, Langa-2, Langa-3, tad tā ir mūsu kollektīvi kompetence. Kā tautas gudrība māca, tikai sirdi šaura cilvēka pat mātēt velti nedīna. Un šeit neviens uzņemties pār kaktu advokātu nevajadzētu.

Nobelgumā vēl atliek piebilst: nevajag, cienījamā kundze, mani tūstījāgi ieceļt republikas Augstākās Padomes deputāta rangā, jo par tādu nekad savā mūžā neesmu bijis ievēlēts.

A. KAULS,
agrofirmas «Ādāzi» priekšsēdētājs

taču, palīdzot izsūtītājiem, rīskēja. Bet acerēsimies, visi izsūtītie skaitās «valsts nodevēji» un pret tādiem zēlāstību nevarēja būt.

Pavļiks Morozovs bija un ir viestākais sava laika atspulgs. Jau revolūcijas laikā radās varenās nodasānas, izsekōšanas, denuncēšanas mašinērija. Istu jaunais ļejinieks bija tas, kas vērīgi un slēpeni ieklausījās pieaugušo runās un ziņojās. Un cik nelīgi atpakaļ mēs esam (vēl tomēr isti neesam) atbrivojušies no māniņas, ka katrs blakus esosaijs ir nodevējs vai čekas spiegs.

Koja Mjagotins, Oja Balikina, Pavļiks Tesla, Grīša Akopjans... Uzskaitījumu varētu vēl turpināt, jo Pavļiks Morozovs nebūt nebija pirmsmaz gadīgais «varonis». Nē, bija arī vieriņš. Jo valsts propaganda darīja savu, izcelot viena paraugpionieru veikumu denuncēšanā un cīņā ar pretrivaliskiem elementiem, radās ari daudzi sekotāji. Tādējādi valsts politika un mērķiecīgi veiktais propagandas darbs panāca to, ka gadu tūkstoši nebjāja varējis vienīvērs. Proti, sagraut vecāku un bērnu sāites, sagraut uzticēšanos, noliegt bausli: tev būs savu tēvu un māti godā... Kas no tā ir iznācis, diez vairāk kādām vairs ir lieki jāskaidro, jo to tāpat liecīna pārpildītie pansionāti un bērnu nami, bērni un pusaudzīni nozegumi.

Skat, cik vienkārši un taisnīgi. Un tādu pamācošu aiņu stāstā ir daudz.

Jā, taisnība, daudzi no mazajiem pseidovaloņiem tika nogalināti. Neizglītotie zemnieki izrēķinājās ar jaunumu pēc savas saprāšanas. Pavisam stālinismā gados tika nogalināti 56 mazie denunciētāji, atliecīgi secināti, vara, kur pusaudzīni novēda līdz nodevībai, novēda viņus arī līdz savai bojāejai.

Jā, taisnība, bija pati bērni nodevē vecākus, bija pat veselas ģimenes, kas nodarbojās ar Šo «amatu». Tā patriotu Artjomovu ģimenei (sieva, vīrs, divi dēli, trīs meitas) bija ziņojuši attiecīgiem orgāniem par 172 cilvēkiem, tā sauktajiem «valsts nodevējiem»!

Spreidiet paši, kur bija varonība, kur nozegums.

Centralajos un vietējos izdevumos ieskatījās

G. MATISONE

ŠIE VĀRDI APSŪDZ

(Sākumu skat. 1989. g. 7., 9., 10. un 1990. g. 1. numurā.)

1	2	3	4
15922/4	Ērmansons Vallija	1919.29.01.	Valkmiera, Rīgas 45
6418/2	Evele Anna	1907.23.04.	Cēsu p. «Smīdes»
	meita Dzidra	13. g.	Cēsu p. «Smīdes»
6416/2	Evele Kristine	9. g.	Cēsu p. «Smīdes»
12147/3	Evelīte Austra	68 g.	Cēsu, L. Skolas 4-2
12146/3	Evelīte Velta	1916.26.09.	Cēsis, L. Skolas 4-2
15926/2	Ezerīgs Nikolajs	1912.10.03.	Rūjienā, Raipja 7
525/2	Ezerīgs Jānis	1888. g.	Rūjienas lauk. skola
524/2	Ezerīgs Zelma	1892. g.	Rūjienas lauk. skola
	meita Regina	1929. g.	Rūjienas lauk. skola
12192/4	Fedorots Nikols	1933. g.	Rūjienas lauk. skola
12191/3	Feldmanis Arnolds	1920. g.	Cēsis, TBC sanatorija
10199/2	Feldmanis Erna	1903.26.08.	Rozēnu p. «Pužās»
	meita Edite	1937.16.04.	Ainažu p. «Pužās»
	meita Erna	2. g.	Ainažu p. «Pužās»
10196/2	Feldmanis Jānis	1934.31.05.	Ainažu p. «Pužās»
6563/2	Fīgis Aleksandrs	1891.3.07.	Ainažu p. «Pužās»
17618/2	Finarts Arvids	1885.27.11.	Valmiera, Ezera 1-2
30812/2	Francis Kārlis	1898.26.03.	Cēsis, Torņa 1
28425/4	Freibergs Edgars	1919.21.1.	Salacgrīva, Plavas 6
3290/2	Fridrihssons Juris	1916.14.07.	Cēsis, Būmaņa 12-2
30819/2	Gailitis Velta	1912.13.11.	Cēsis, Gaujas 26-1
	meita Ligita	1938. g.	Valmiera, Vitoli 12
27267/4	Glagolevs Leonids	1905. g.	Rubenes pasta nod.
23409/4	Goba Jānis Arturs	1904.10.08.	Cēsis, Zaku 18-9
26095/4	Golubovs Deniss	1918.3.10.	Valkā
30202/3	Grasmanis Jūlijs	1915.23.12.	Kocēnu p. «Strautijos»
12242/4	Grāvīts Vilis	1908.2.06.	Valmiera, Rīgas 45
28439/4	Gributs Kārlis	1900. g.	Cēsis, Dārza 7-4
12237/4	Grīgorjevs Aleksandrs	30 g.	Valmiera, Stacijas 6
12235/3	Grīgorjevs Roberts	1920.3.11.	Valmiera, Pārgaujas 4
22654/2	Grīnbergs Matilda	1916.4.05.	Valmiera.
19343/2	Grīnvalds Oskars	1897. g.	Cēsis.
30829/4	Grīslis Aleksandrs	1905.28.12.	Valmiera, Limbažu 13
3360/3	Grundulis Ilmars Eriks	1925.30.01.	Cēsis, Valmieras 17.
20898/4	Grundmanis Ernests	1917.26.01.	Rūjienā.
22896/4	Grundulis Rūdolfs	1919.18.09.	Valkā, Rīgas 42
26514/2	Gulbis Arvids	1931. g.	Kocēnu pag.
12208/2	Gulbis Emma	1903.15.10.	Kocēnu pag. «Glūmas»
19353/3	Gulbis Eriks	1921.24.01.	Dikļi p. «Vecklācīs»
18859/3	Gulbis Ernests	1895.29.06.	Valmiera, Ozolu 5
20904/2	Harju Alvinā	1911.9.04.	Cēsis, Valka 36
20905/2	meita Ruta Irēna	1932.12.11.	Cēsis, Valka 36
25662/2	Harlamovs Fedors	1938.12.09.	Cēsis, Valka 36
30203/3	Hasenpus Edvards	1904.18.01.	Cēsis, Valka 23
30834/4	Häzemeijers Pēteris	1883.20.09.	Cēsis, Valka 23
18148/2	Häzemeijers Pēteris	1883.10.01.	Cēsis, Valka 23
15998/3	Izaks Jānis	1909. g.	Cēsis, Valka 36
17660/2	Jākobsons Anna	1896.12.	Cēsis, Valka 36
7041/2	meita Velta	1932.5.04.	Cēsis, Valka 36
18160/2	dēls Kārlis	17 g.	Cēsis, Valka 36
	dēls Algars	1902.5.11.	Limbāžos
	dēls Karis	1936.1.01.	Cēsis, Rīgas 73
16959/2	Jākobsons Arvids	1923.27.12.	Cēsis, Valka 36
18162/2	Jākobsons Jānis	1866.1.11.	Cēsu «Lejas-Putras»
18163/2	Jākobsons Jānis	1897.20.09.	Cēsu «Lejas-Putras»
5615/2	Jākobsons Voldemārs	1896. g.	Cēsu «Putrās»
7027/2	Jākobsons Vilis	1892.24.05.	Valkā, Raina 36
18163/2	Jakovīns Jānis	40 g.	Cēsu «Putrās»
18163/2	Jakovīns Jānis	1913.28.04.	Valkā, Ausekļa 4
18163/2	Jakovīns Jānis	1917.27.09.	Rūjienā, Kaleja 4
7014/2	Jakovīns Herta	1937.14.05.	Rūjienā, Kaleja 4
	meita Irisa	1938.22.06.	Rūjienā, Kaleja 4
	meita Benīta	1939.29.06.	Rūjienā, Kaleja 4
	meita Anita	1940.09.	Rūjienā, Kaleja 4
	dēls Vilhelms	1940.4.04.	Cēsu «Putrās»
20125/2	Janelīšiņi Elvira	1903.10.04.	Cēsu «Putrās»
	meita Ranta	1937.5.08.	Cēsu «Putrās»
	dēls Alvars	1929.22.11.	Cēsu, Blaumanā 17-1
20126/2	Janelīši Roberts	1904.12.01.	Cēsu, Blaumanā 17-1
16007/3	Jankavs Roberts	1909.15.12.	Limbāžos, Burtnieku 5
10415/2	Jankovskis Adolfs	1908.16.12.	Valmiera, Gaujas 3
30842/4	Jankovskis Mārtiņš	1883.5.06.	Limbāžos, Burtnieku 6
15017/2	Jansons Alma	1906.1.12.	Valmiera, Gaujas 5
	dēls Vilnis	1926.24.12.	Limbāžos, Burtnieku 6
	meita Alīna	1928.23.08.	Limbāžos, Burtnieku 6
15018/2	Jansons Arvids	1902.16.11.	Limbāžos, Burtnieku 6
10412/3	Jansons Jūlijs	1899.20.06.	Limbāžos, Burtnieku 6
27892/2	Jāzunds Jānis	1910.27.09.	Valmiera
10405/4	Jāzunds Jānis	1912.15.10.	Cēsis, Līgatnes 2-2
6946/3	Jaunroze Rudolfs	1900.21.12.	Cēsu «Vecpīparos»
3560/3	Jerkins Teodors	1903. g.	Jaunburtnieku «Dāvīnās»
30848/4	Jozsons Arvids	1907.31.12.	Cēsis, Rīgas 21
18178/3	Jundzis Kārlis	1902.27.12.	Cēsis, Kungu 1-4
3540/3	Jurka Alfrēds	1889.7.11.	Cēsis, Rīgas 25-1
22141/4	Jurķiņš Jānis	1924.15.06.	Ainažu «Bītmaņos»
12323/3	Jūrmalietis Aleksandrs	1882.1.06.	Valkā
30150/3	Kaizeris Vilhelms	1894.29.11.	Rūjienā, Kaleja 4
15166/2	Kalācs Leontīne	1898.25.08.	Mazsalacā, Avotu 8
7471/4	Kalājīns Roberts	1918.17.11.	Ainažu «Upmaļos»
25488/3	Kalājīns Adriāns	1915. g.	Puikules «Dukas»
16984/3	Kalājīns Aleksandrs	1904.28.10.	Puikules «Dukas»
19369/2	Kalājīns Alīna	1913.11.04.	Puikules «Dukas»
19371/2	Kalājīns Arnolds	1904.11.04.	Puikules «Dukas»
19372/2	Kalājīns Emīlija	1880.14.12.	Puikules «Dunās»
19373/2	Kalājīns Jānis	1902.8.11.	Puikules «Dunās»
24906/4	Kalājīns Tenis	1874. g.	Trikātas «Kalačos»
24367/4	Kalājīns Laimons	1918.	Rūjienā
27908/3	Kalājīns Otomārs	1911.1.11.	Tūjās «Dzelzīšos»
26573/2	Kalājīns Peteris	1909. g.	Puikules «Neibergos»
24904/4	Kalājīns Peteris	1923.23.07.	Valmiera, Lauku 6
3707/3	Kalājīns Raimonds	19 g.	Rūjienas pienotavā
7475/3	Kalns Nikolajs	1899.3.09.	Cēsis
16996/2	Kamāldnieks Kristine	1903.3.01.	Trikātas «Kalačos»
	meita Alda	1935. g.	Rūjienā
	dēls Vairis	1939. g.	«Jaunaudītēs»
16997/2	Kamāldnieks Roberts	1906.17.09.	«Jaunaudītēs»

Centralajos un vietējos izdevumos ieskatījās

G. MATISONE

Centralajos un vietējos izdevumos ieskatījās

G. MATISONE

TIKSIMIES LABĀKOS LAIKOS

Tiktāl nu esam nonākuši, ka papīra trūkuma dēļ kļūstam par priesiedu bezdarbniekiem. Tas nozīmē, ka visu šo laiku tāpat meklēsim iespēju nopirkti papīru, gaidīsim jūsu iespējamo palīdzību. Nākamā numurā iznāksās laiku varām tikai zilēt, bet, cerams, mūsu «atvaiņinājuma» laika nekas būtiski nesnotiks. Ceram, ka tāpat kā lidz šim pienāk vēstules, kas rosinās domāt, strādāt tā, kā vēlas mūsu lasītāji. Izmantojot šo atelpu, varat mums atrakstīt, kas jums

patika, kas — ne, ko jūs vēlētos no mūsu avīzes turpmāk. Noteikti strādāsim pie vēstules esošajiem faktu materiāliem, meklēsim šo to interesantu un apsolām, ka no jau iemīlās takas būtiski nenovirzīsimies. Pie izdevības grību lūgt anotām vēstuli autorus neņemt jaunā, ka viņu vēstules paliek neievērotas. Ja rakstītājs piesaka, mēs viņu vārdu neizpaužam. Ceram uz abpusēju uzticēšanos.

Inese VINKLERE

Kas notiek varen plašajā?

Vai personības kulta laiks beidzies?

Runājot par plašo dzīmteni, jāteic: kulta laiks turpinās, kaut vairs ne ar seno spēku un iespēju. Aicerīties, bija laiks, kad varēno bonzu krūšuteli, plāktār ar viņu portretiem bija vai visās iespējamās un pat neiespējamās vietas. Pat skolas koridoru sienas rotāja plākats ar visu politisko bosu attēliem. Skolēni to uztvēra joti veselīgi un sačukstoties teica: «Re, kur Alībaš ir četrdesmit laupītāji». Tauta smīknāja par šiem pseudomākslas paraugumiem un nelielos ģimenes godos par läbriža varenajiem stāstīja anekdotēs.

Kulminācija, pašlaivināšanai bija Stājīna laiks, neatpakaļ arī stagnacijas perioda boss — Brēznevs. Varam mierīgi nopūsties: tie laiki pagājuši, — tomēr pašlaivināšanās un veco vadu pieluļgsme turpinās. Stājīna dzīmītā puse vēl arvien ir viņa piemiņas vieta. Maskavā tika veikta aptauja par populārākajiem cilvēkiem. Visaigstāko novērtējumu maskaviešu viidu vēl arvien gūst Ļeņins. Partijas biedri savukārt nemaz tāk zemu neverēt Stājīna diždarbus (piemēram, Līgačovs ir sapēmīs krietni zemāku novērtējumu).

Jāteic, pietīcība mūsu vadopiem nekad nav piemīstu. Un ar savstarpējīm apbalvojumiem, ordeņiem, medalām, zelta zvaigznēm

cits cilu viņi apvēlējuši visai dāsi. Bet, lai tas viss būtu likumīgi, tika izdots pat PSRS Augstākās Padomes Prezīdija dekrēts par to, ka saņemot otro Padomju Savienības Varoņa zelta zvaigzni, apbalvotais iegūst tiesības savu izcelo personību atveidot bronzas bīste. Tātad — uzzelt pie minētā, pašam vēl dzīvam esot. Sie šedevri tika uzstādīti «varoņa» dzīmītās vietas. Un tā — vēl ūdens Dneprōzēržinskā varām aplūkot Leonīda Ilijāna krūšuteli, Krasnojarskā — Cermenko, Serpuhovā — Grīšina, Jelčā — Solomenecu... Partijām liels «godš» šo pilsetu iedzīvotājiem.

Ko te piebilst? Tīkai to, ka ie-priekšī minētās dekrēts par šo piemiņu izveidi vēl arvien ir spēkā.

Var jau iebilst: nemeklēsim utis kaimiņu kažokā, jo patiesi, ir jau mums pašiem sava Pelēša krūšutēls, ar kuru nekādi netiek galā ne radīkai, ne liberālkomunisti. Un par ko šodien liecina dažādu izmēru un pozu gan akmeni kaltie, gan bronzā lietie, gan kokā grieztie jepini? Vai tie ir piemērīki idejai, kura nu jau mirusi? Vai tas ir atgādinājumi par kādu vienā izplatītu ipāšību, kas piemīt cilvēkiem? Kas ir šī ipāšība, neteiksim skāji, gan jau paši busiet sapratusi.

(Izmantoti dati no «Argumenti i fakti».)

Latvijas PSR Augstākās Padomes deputātiem

LATVIJAS PACIFISTU KUSTĪBA neuzskata par iespējamu pie-vienoties deputātu grupas, LTF Domē un LNNK valdes viedoklim, ka likumprojekta par alternati-vību dienestu vārdu «pacifistisku» aizstājams ar vārdu «idejisku». Vārda «idejisks» juridiskajam tulkojumam ir plašas interpretācijas iespējas, bet pacifisms visa pasaule pazīstams kā aktīva nostāja pret militāriju.

Pievienojamies likumprojekta iz-strādātāju formulējumam attiecībā uz «pacifistiskajiem uzskaitiem», kā arī iesakām nevis aizstāt, bet pa-pildināt likumprojektu ar vārdu «idejisks», kas dots iespēju pilsoņiem palikt pie pārliecības, kura neatkarīgiem dienēt PSRS Brunotajos Spēkos.

Atgriežoties pie publicētā

Atbildot visiem, kas interesejās, kā tālāk virzās divu jauniešu lieta, kuriem mēs bojājumus nodarīja VAI darbinieks un I2. AK Šoferis, paziņojam, ka tiks ierosināta kriminālitāte. VAI darbinieks pārcēlti citā darbā, kas neprasa sakari ar cilvēkiem, biedru tīsa izskatījums viņu lietu sakārā ar nepareizi rīcību, noformējot protokolu un atlaižot aizturēto.

Atbildot I2. AK kārtības sargu priekšniekiem Grāpmi, darām cīmu, ka vārda nenosauktais ūsoferis tomēr strādāja uzņēmumā, kā jau bija fiksēts iekšleitā daļā eso-gajos protokolos. Ja viņš nav kārtības sargs, bet ir piedalījies aiz-turēšanai, kolektīvam jānoskaidro, kādā sakara viņš atradies kopā ar VAI darbinieku un vai viņam tādā gadījumā nav piemērots, kāds cits pants. Kollektīva ūsofera vārds ir zināms tikpat labi kā redakcijā, tācū nevienam masu informācijas IZDZELKJU nav tīsisu minēt aizdo-mās turamā vai apšūdzētā vārdū, līdz nav stājies spēkā tīsas sprie-dums. To ari vajadzēja zināt pie-redzējušākajiem kolēģiem, publicē-jot šo informāciju.

ŠDK . ŠDK . ŠDK . ŠDK .

Anonīmo vēstulu apskats

Sanas draugu klubu biedri ir patiesi sašutuši un satraukusies, tiekot ierobežotas cilvēkniešibas, noteikot diskreditāciju un viedoklu pluriālumā neievērošana. Tas viss — anonīmo vēstulu autoru aizstā-vībai. «Tālavas» redakcijai SDK plēnumā tika uzdots ievērot sociālo taisnīgumu un izveidot anonīmo vēstulu nodāļu, kura nekavējoties arī lika ieviesti. Mums pats gal-venais — lai būtu vienlīdzība, lai butu brālība un līdzības starp vienību vēstulu rakstītājiem. Patei-šām, ar ko tad anonīmie autori sliktāk! Pateikt, ar ko, nevaram, jo neesam viņus pat akciem redzējuši. Nediskreditēsim viņus un dosin iespēju, viasmaz šoreiz, izteikt sa-vas domas un garastātus. Lai pil-nīgās jūs, cienījamie lasītāji, spētu uztvert katra autora domu lidoju-mu, izteiksmes dažādību un krā-sainību, palīgums korektorei turp-mācītētās vēstules nelabot ne stila, ne komatu klūdas.

Pats emocionālakais, senākais un uzīcīgākais mūsu anonīmās autors ir tā sauktais (kā viņš pašs sevi dēvē) Daugavietis. Viņš ir pats ražīgākais rakstītājs bez-pāraksta vēstulu jomā. Gandrīz kat-rā «Tālavas» numurā cien. Daugavietis ir ieraudzījis kaut ko vērā nemamu (mums tas ir joti patī-kami) un tūlīt pat rakstījis savas pārdomas. Mēs, redakcijas darbi-neiki, Daugavieša rokraksta nu jau bez kājūdīšanas pāzīstam tūlīt. Tas ir kāsmīgs, dedzinōs un urdošs. Epiteti — kupli, izteiksmīgi un ne-pārprotami. Neturēsim sveci zem pūra un nemocīsim zīpkāre ilgāk arī jūs, lasītāji, lausīm ielūkoties satrauklājās Daugavieša rindās. Tīkai vienu gan mēs izdarījam bez cieni. Daugavieša zīnas, proti, lai nebūtu atkal lieku skandālu un

savstarpēju apvainojumu, neminēsim kunga vārdu, kuram būtbā ir adrešs šī vēstule.

«Izlasijs Jūsu rakstu 31.1.90, un mani tas izraisīja briesīgu sašu-tumu un riebumu. Jūs sevi uzdot par cilvēku kuram vienpersoniski ir tīsības spriest, tīsīt un lemt, pīsaucot par saviem domu bie-driem it kā 700 000 latv. iedzīvotājus. Jūs esat augstākā ranga šķeltnieks. Kamēr Jūs draudēsit tīm cilvēkiem kā latvījus labā ir joli daudz darījuši un dara, Interfronte arī 18.03.90 Augstākās Padomes vēlešanās svinēs uzvaru, tā pat kā vītejo padomju Vēlešanās daudzās jo daudzās Latvijas vietas. Kas Jūs ir pilnvarotis draudēt cītem ar tīsībām? Ko Jūs vīspār zināt un saprotat no starptautiskām tīsībām? Ar kādam tīsībām Jūs nīgājaties par K. Kezberu un ko konkrēti darījis esat Latvijas labā? Varu pateikt gānījus citus. Un ko darīset ar neīstiem pilsoniem! Esmu pārliecināts, ka ja Jums būtu vara plūstu asinis un asaru upes. Vai Jūs apzinātīties, to Augstākās Padomes vēlešanās zaudejot tauta Jūs nolādēs. Pasakiet kamēr, lie-tuvieši ir daudz soļu pīrelāk latviešiem un tās neatkarības cīņas. Tamēl ja jau gadu kā viņi at-zīst nacionālo himnu un karogu. Mums darbā daudzīk saka: «Tāds stulbenis kā jūs vēl nav re-dzēts».

Jūs arī diezgan atklāti propo-gandējot pilsoņu komitejām sagrābt varu un aicinot boikotēt vēlešanas. Esat gan ar plašu vērienu. Daugavietis.

Ceram, ka arī turpmāk Daugavietis neslīnkos un turpinās pildit «Tālavas» pasta somu. Te gan jā-piebilst, ka dimēzīl nezinām, kāp-sūtīt honorāru par šo publikāciju,

arī apsveikti izgājušājā Viršeju dienā savu aktīvo autoru neizdevās, jo adresu galīdā mums tādu adresi nevarēja samēkt. Cien. Daugavieti, ja jūs interesē honorārs un ne-pasniegtā viņas velties, tad tomēr mums naksies satikties.

Spilgta personība ir ari otrs mū-su anonomās autors — Valmierietis. Si cienījamā rakstītāja vēstuli publicēsim pilnībā, sainsījumi paša autora veikti.

«God, red!»

Ar izbrīnu T. Nr. 2 (31.1.90) izla-siju Z.P. korespondenci par E.B. Visuma nestrīdoties par izsacītāju spredījumiem un novērējumiem, tomēr iedojamās, kā būtu joti interesanti uzziņāt, kur tautfrontnieks Z.P. ir leguvis šo uzziņas materiālu, kas sastāv no diviem blokiem. Nemēsim vērā Z.P. teikto, ka viņš «personīgi nepazīst B. kugu, bet ceļi... gājuši loti tuvu».

Pirmais bloks — par E.B. parti-

jas kolīzijām. To nu varētu acerē-

ties daudz, bet ar tādu datumu pre-cīzītāti, tas ir ko vērts! Apšau-

bāni vi pat Valmieras RK atrastu

šos datus, ja nu vienīgi partijas arī

arī tās vārdu!

Otrais bloks — par «noziedzīgo

darbību» kolonijā. Interesanti, ka

jau tāni laikā tur strādājošie E.B.

gadijumā nespēj acerēties ar tādu

pre-cīzītāti, kura tomēr ievēlos

masas kļūdīgas — par pudejū

skaitu un braucienu uz Murmansku

pēc naudas. Brauciens gan bija,

bet tas bija salīstīts tikai ar puķu

parādīšanu.

Glabāt pīrelāku tālākās auto-

inspekciju.

Tagad jau mašīna būs salabota

uz valsts rēķina, vadītāja tiesības

ari neeskars.

Sāktaezaa daibniekus pazi-

nu — valmierieši jaun vērienu.

Bet tagad man jāsarkst par Jums

— atbildīgā varas darbinieki.

Snabja pīrelāk pat Jūs esat bez-

specīgi.

Rubenes ielas iedzīvotājs.»

Kopīga akcija

15. februārī Brenguļu ciemā kol-hoza «Vārpa» kopsapulces laikā tika organizēta ziedojušu vākšānas akcija. Ievērojamā latviešu sportīša J. Dalīna fondā saziedotie nauds līdzekļi 120 rbl. 23 kap-nodoti Valmieras sporta apvienībal pārskaitīšanai krājkases attiecīgū norēķina kontā.

Ziedojušu vākšānu organizēja Brenguļu TF grupa, kolhoza «Vārpa» arodbedribs, Brenguļu ciema sporta draugi. Lai nezūd J. Dalīna piemiņa, sporta cīņu un uzvaru gaitas.

E. LAURIS

nu kāds tomēr atrodas, lūgums piezīmē Jurīnu Vinterān (22727 — mājās vai 24944 — darbā).

Igaunijā jau nonākuši pavism tuvu vēlešanām un Kongresam. Ne-guļēsim arī mēs!

Rajonekā sakārto grupas uzdevu-mā E. VEERIS

RŪJENIEŠI, LR PILSONI!

Rūjenes Pilsoņu komiteja atgā-dina, ka informāciju par Pilsoņu kongresa delegātu vēlešanām var sapēt Rūjēnā, Valdemāra ielā 2 (tel. 3520), pie Alvara Blaumanja. Aicinām visus aktīvus iestāsīties delegātu kandidātu apsprešanā. Vēlešanu sākums — 8. aprīli. Būsim atsaucīgi!

Ilmārs LANDRĀTS

pavadijīs, vēderu kašādams iegā-zies divānā ar visām kūrpēm un bērni atkal ir nosmērējuši drēbes, kurus jūs vienīgi tikai sōrit uz-vilkāt un ar florāsteriem izdaļojuši tākā ūsovars uzīmētās jaunās, dārgās, defīcītās fotopātes, nekrētītāzīmēm — jūs sirdis sildis un steivīgākām lais kūjt fir-mas Cristian Dior samērā lētie par-imērijas komplekti un firmas Chanell apģērbu komplekti, kas maksā tikai dažus desmitus latu un ko drīz vien Latvijas Republikas Arēja tirdzniecisko sakaru de-partamenti importēs no Parīzes starptautiskos pārēmējās.

Jaunās padomju Latvijas sievietes, sievās, māsas, meitās un māmiņas, kuras, no rīta aizvedu-sās bērus uz dārzīju, pagatavo-jušas viņiem brokastis, darba no-nuķūšas, veikalus «izķemmējušās», trīs iepirkumi somas nedasmas, bērus no dārzīja atvedušas, vakariņas pagatavojušas, traukus no-mazgājus, gultas saklājus, par-mārītāt, ka vīrs, kurš visu dienu darbā pippuzēs, šāha spēlesānā, avīzū lasīšanā, politikas bīdišanā

JUMS!

Mījās, labās padomju Latvijas sievietes, sievās, māsas, meitās un māmiņas, kuras, no rīta aizvedu-sās bērus uz dārzīju, pagatavo-jušas viņiem brokastis, darba no-nuķūšas, veikalus «izķemmējušās», trīs iepirkumi somas nedasmas, bērus no dārzīja atvedušas, vakariņas pagatavojušas, traukus no-mazgājus, gultas saklājus, par-mārītāt, ka vīrs, kurš visu dienu darbā pippuzēs, šāha spēlesānā, avīzū lasīšanā, politikas bīdišanā

ko piebilst? Vienīgi to, ka neviens dumi nav bez uguns, ne-vienas baumas — bez kaut vai vissikākā iemesla... Ja nu Jūs, cienījamo autoru, uzskatāt, ka tos tājā liktenīgajā naktī redzējāt, Jums nav rādījies, bet tiešām tā ir bijis, uzmeklejējiet mūs, mēģināsim šā lietu skērīt kopīgi. Bet vārbi atsaucīs vēl kāds aculieci-neks?

Cienījamie anonīmo vēstujū autori, nesapiecasīties, šīs bija pīr-mais un laikam vienīgais jūsu vēstuli apskats. Ja tomēr gribēsi pīrēcībēs, tād būs vien savs pīrēksts jāliep apakšā.

Jūsu rakstīto publicēsanai sa-kārtojā «Tālavas» anonīmo vēstuli nodājas vadītāja

A. BEZIMJANAJA

«TĀLAVA»

Latvijas Tautas frontes Valmieras rajona nodājas informatīvās bijetēs. Iznāk kopš 1989. gada augusta divas reizes mēnesi.

Redakcijas adrese: 228600, Val-mierā, Pionieri, ielā 1.

Adresē vēstulēm un koresponden-cesi: 228600, Valmiera, a. k. 206. Tālrunis: 23988.

Sallīkti un iespiestie Valmieras tipogrāfijā «Liešma», 228600, Valmiera, A. Upīša ielā 7.

Ofiseite teknika.

I uzsk. iespējods.

Publicētie materiāli ne vienmēr at-spojuši redakcijas, redkolēģijas val LTF Valmieras rajona nodājas valdes viedokli.

Redaktore I. VINKLERE

P. 940 T. 6500